

Publicerad 2007-03-17 00:16 av HedgeHog

Tystnaden

Tystnaden utanför dunkar i mina öron.

Smyger sig längre in och stampar sönder.

Den rosa, mjuka huden, slits upp av mina naglar.

När jag försöker ta bort din närhet.

Min plågoande rider mig så hårt att jag blöder.

Och lämnar öppna sår.

Du låter din tunga leka inuti.

Och i blodet speglas din närhet.

Jag andas ut emot spegeln, där andedräkten fastnar.

Jag glider ner emot golvet, där jag stannar.

För att höra, basen som dunkar i mitt hjärta.

Jag öppnade dörren och släppte in ensamheten.

Sakta fyllde den mig, som du brukade göra.

Sekund efter sekund, stannade andetagen.

Och det enda som hördes, var dina andetag emot min kind.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren HedgeHog med Poeter.se id #15039 innehar upphovsrätten